

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obžalovanej **M. Z.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí konanom 2. februára 2011 o sťažnosti obžalovanej M. Z. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. decembra 2010, sp. zn. 2T 16/2003, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sťažnosť obžalovanej **M. Z. s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 3. februára 2010, sp. zn. 2T 16/2003, podľa § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) obžalovanú M. Z., narodenú X. v T., trvale bytom T., vzal do väzby s tým, že táto začala plynúť dňom 2. februára 2010 o 16.00 hod., pričom podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obžalovanej M. Z..

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obžalovanej M. Z. podľa § 149 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vyššie uvedené uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 68 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vzal obžalovanú M. Z. do väzby s tým, že táto začala plynúť od 2. februára 2010 o 16.00 hod., pričom podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obžalovanej M. Z. neprijal.

Obžalovaná M. Z. 29. apríla 2010 podala žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu s tým, že podala písomný sľub, ktorým sa zaviazala dostaviť sa na hlavné pojednávanie, ktoré bolo vytýčené na 21. mája 2010.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 21. mája 2010, sp. zn. 2T 16/2003, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. žiadosť obžalovanej M. Z. o prepustenie na slobodu zamietol a súčasne podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub neprijal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 16. júna 2010, sp. zn. 5 Tost 19/2010, podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovanej M. Z. zamietol.

Obžalovaná M. Z. 6. augusta 2010 podala žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú odôvodnila svojimi zdravotnými problémami.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 11. augusta 2010, sp. zn. 2T 16/2003, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. žiadosť obžalovanej M. Z. o prepustenie na slobodu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 14. septembra 2010, sp. zn. 2 Tost 25/2010, podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovanej M. Z. zamietol.

Obžalovaná M. Z. 15. decembra 2010 znovu podala žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, pričom argumentovala tým, že dôvod tzv. útekovej väzby nie je opodstatnený, keďže nemá záujem sa skrývať a tým sa vyhýbať trestnému stíhaniu. Poukázala pritom na to, že mala uzavretú nájomnú zmluvu, udržiavala kontakty so svojou rodinou a obhajkyňou, o čom svedčia predložené výpisy hovorov z mobilného telefónu. Zároveň podala písomný sľub a požiadala, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jej neprítomnosti.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. decembra 2010, sp. zn. 2T 16/2003, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. žiadosť obžalovanej M. Z. o prepustenie na slobodu zamietol a súčasne podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obžalovanej M. Z. neprijal.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote sťažnosť obvinená M. Z., ktorú odôvodnila prostredníctvom obhajcu v osobitnom písomnom podaní, v ktorom v podstate len zopakovala svoju argumentáciu založenú na tvrdení, že trestnému stíhaniu sa v budúcnosti nebude vyhýbať, resp. nebude vytvárať žiadne prekážky brániace konaniu o podanej obžalobe, o čom svedčí aj jej súhlas s vykonaním hlavného pojednávania v jej neprítomnosti. Písomné odôvodnenie sťažnosti samotnou obžalovanou M. Z. bolo predložené konajúcemu senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky až 3. februára 2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti postupom podľa § 147 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia ako i konanie mu predchádzajúce, pričom zistil, že sťažnosť obžalovanej M. Z. nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o dôvody útekovej väzby podľa § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky rovnako ako už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach opätovne musí konštatovať, že u obžalovanej M. Z. existujú a naďalej pretrvávajú konkrétne skutočnosti odôvodňujúce reálnu obavu z vyhýbania sa trestnému stíhaniu, ktoré sa proti nej na krajskom súde vedie, a to jednak pobytom v cudzine a jednak pobytom na území Slovenskej republiky na neznámom mieste, v dôsledku čoho bol na obžalovanú vydaný európsky zatýkací rozkaz. Treba len dodať, že obžalovaná M. Z. o vydaní tohto príkazu mala vedomosť, napriek tomu sa trestnému stíhaniu po dlhšiu dobu vyhýbala pobytom v Rakúsku a neskôr v Bratislave, pričom treba zdôrazniť, že takýmto postojom obžalovanej sa z posudzovanej veci stáva vec reštančná, keďže obžaloba bola na ňu podaná ešte 27. októbra 2003.

Rovnako sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožnil s názorom krajského súdu, ktorý s poukazom na osobu obžalovanej M. Z. a povahu prejednávaného prípadu neprijal sľub obžalovanej M. Z.. Treba na tomto mieste zdôrazniť, že obžalovaná M. Z. sa mala opakovane ďalšej majetkovej trestnej činnosti dopustiť aj po podaní obžaloby v tomto posudzovanom prípade (je stíhaná v ďalších najmenej šiestich prípadoch), z ktorého pohľadu jej akékoľvek sľuby vyznievajú nevierohodne, a to platí aj vo vzťahu k jej rodinným príslušníkom, ktorý ex post podávajú záruky za správanie obžalovanej M. Z..

Na druhej strane Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné upozorniť, že krajský súd v posudzovanej veci nepostupoval tak ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 4 Tr. por., keď od vzatia obžalovanej M. Z. do väzby 2. februára 2010 doposiaľ nevykonal ani jedno hlavné pojednávanie. V tejto súvislosti treba iba dodať, že hlavné pojednávanie, ktoré sa malo konať 21. mája 2010, muselo byť odročené pre prekážku na strane obhajkyne obžalovanej M. Z., ktorá v dôsledku kolízie termínov, i keď v tomto prípade išlo o väzobnú vec, uprednostnila zastupovanie v inej veci. Zasa naopak hlavné pojednávanie, ktoré sa malo konať 22. septembra 2010, bolo zrušené z dôvodu, že prísediaci odcestovali na zahraničný pobyt, ktorý si kúpil v čase, keď už mal vedomosť o kolízii s termínom hlavného pojednávania. Následne bola obžalovaná M. Z. 26. októbra 2010 premiestnená do Nemocnice

pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Ďalší termín hlavného pojednávania bol určený až na 23. februára 2011.

Vzhľadom k vyššie uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že krajský súd v tejto väzobnej veci musí konanie podstatne zrýchliť, pretože v opačnom prípade môže dôjsť k prepusteniu obžalovanej M. Z. na slobodu nie preto, že u nej pominul dôvod väzby, ale preto, že krajský súd nepostupoval celkom primerane povahe veci v tom smere, že osobná sloboda obžalovanej M. Z. môže byť obmedzená len na zákonom vymedzenú dobu.

Napriek tejto skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obžalovanej M. Z. podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol, keďže dôvod tzv. útekovej väzby u nej naďalej trvá.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 2. februára 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová